

2013. november 6-án benyújtott kereset — FK kontra Bizottság

(T-248/13. sz. ügy)

(2014/C 9/39)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek***Felperes:* FK (Damaszkusz, Szíria) (képviselők: E. Grieves barrister és J. Carey solicitor)*Alperes:* Európai Bizottság**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida [helyesen: al-Kaida] hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító [helyesen: korlátozó] intézkedések bevezetéséről és a 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet 74. alkalommal történő módosításáról szóló, 2007. január 10-i 14/2007/EK bizottsági rendeletet (HL L 6., 6. o.) a felperesre vonatkozó részében, valamint a Bizottságnak a listán való fenntartásra vonatkozó 2013. március 6-i határozatát;

— kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a vitatott határozatot nem gyorsan vagy ésszerű határidőn belül hozták meg.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság elmulasztotta érdemben értékelni azt, hogy a felperes teljesítette a releváns kritériumokat. A felperes különösen azt állítja, hogy a Bizottság: a) elmulasztotta az állításokat alátámasztó bizonyítékokat felkutatni és/vagy megszerezni; b) nem biztosította azt, hogy az indokolás fedje az Egyesült Nemzetek Szankcióbizottsága által hivatkozott indokot, valamint elmulasztott az állításokkal kapcsolatban elegendő részletet kérni és/vagy megszerezni, amely lehetővé tenné a felperes számára, hogy azokra érdemben válaszoljon; c) elmulasztotta annak értékelését, hogy az állítások bármelyike kínzással megszerzett bizonyítékokon alapul-e; és d) elmulasztotta a releváns mentő bizonyítékok felkutatását és/vagy megszerzését.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság elmulasztotta a megfelelő bizonyítási teher és bizonyítás szint alkalmazását.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság által hivatkozott indokolás jogilag téves, mivel a) egyik állítást sem

támasztja alá bizonyíték, ezért nem tudja bizonyítani azt, hogy az állítások megalapozottak; b) néhány állítás nem kellően pontos ahhoz, hogy a felperes érdemben vitathassa azokat; c) néhány állítás olyan régi és/vagy homályos, hogy nem kapcsolódik ésszerűen a releváns kritériumokhoz; és d) néhány állítás összeegyeztethetetlen a mentő bizonyítékokkal.

5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nem végzett arányossági vizsgálatot a felperes alapvető jogai és a Bizottság szerint fennálló jelenlegi aktuális kockázat mérlegelése tekintetében.

2013. október 4-én benyújtott kereset — Panrico kontra OHIM — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)

(T-534/13. sz. ügy)

(2014/C 9/40)

*A keresetlevél nyelve: spanyol***Felek***Felperes:* Panrico, SA (Barcelona, Spanyolország) (képviselő: D. Pellisé Urquiza ügyvéd)*Alperes:* Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* HDN Development Corp. (Frankfort, Amerikai Egyesült Államok)**Kereseti kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg a jelen kereset elfogadhatóságát;
- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának az R 623/2011-4. sz. ügyben 2013. július 25-én hozott határozatát, amelyet a felperesnek 2013. július 29-én kézbesítettek; és
- állapítsa meg az 1 298 785. sz., „KRISPY KREME DOUGHNUTS” közösségi védjegy érvénytelenségét.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: a 25., 30. és 42. osztályba tartozó árukra és szolgáltatásokra vonatkozó, „Krispy Kreme DOUGHNUTS” ábrás védjegy — 1 298 785. sz., lajstromozott közösségi védjegy.

A közösségi védjegy jogosultja: HDN Development Corp.*A közösségi védjegy törlését kérelmező fél:* a felperes.

A törlés iránti kérelem indokolása: a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, ugyanezen rendelet 53. cikke (1) bekezdése a) pontjával összefüggésben

A törlési osztály határozata: a törlési osztály a törlés iránti kérelmet elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, ugyanezen rendelet 53. cikke (1) bekezdése a) pontjával összefüggésben

2013. október 24-én benyújtott kereset — Németország kontra Bizottság

(T-557/13. sz. ügy)

(2014/C 9/41)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: T. Henze és J. Möller)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2013. augusztus 13-i 2013/433/EU európai bizottsági végrehajtási határozat 1. cikkét és mellékletét annyiban, amennyiben az kizárja az európai uniós finanszírozásból a Németországi Szövetségi Köztársaság illetékes kifizető ügynökségei által a 2003-tól 2005-ig terjedő években a burgonyakeményítő-ágazatra vonatkozó támogatás program végrehajtása keretében összesen 6 192 951,34 euró összegben eszközölt kifizetéseket;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap: a támogatás nyújtására vonatkozó feltételek figyelmen kívül hagyása — a minimumár megfizetése

A felperes arra hivatkozik, hogy megsértették az 1868/94/EK rendelet⁽¹⁾ 5. cikkével, a 97/95/EK rendelet⁽²⁾ 11. cikkével, a 2236/2003/EK rendelet⁽³⁾ 10. cikkével és a 2237/2003/EK rendelet⁽⁴⁾ 26. cikkével együttesen értelmezett 1258/1999/EK rendelet⁽⁵⁾ 7. cikkének (4) bekezdését és az 1290/2005/EK rendelet⁽⁶⁾ 31. cikkét, mivel kizártak kiadásokat a finanszírozásból, noha a támogatás nyújtásának feltételei teljesültek, mert a kérelmezett mennyiségre vonatkozó minimumárát megfizették.

2. A második jogalap: az indokolás hiánya

E jogalap keretében a felperes az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésének megsértésére hivatkozik, mivel a Bizottság nem indokolta meg megfelelően és ellentmondásmentesen, hogy miért következik a 97/95 rendelet 11. cikkéből, a 2236/2003 rendelet 10. cikkéből és a 2237/2003 rendelet 26. cikkéből — az összes nyelvi változatra figyelemmel —, hogy a támogatás kifizetésének feltétele az, hogy a keményítőgyártó vállalkozás már megfizette a minimumárát az adott gazdasági évben szállított teljes burgonyamennyiség után.

3. A harmadik jogalap: azon kötelezettség megsértése, miszerint a kifogásokat 24 hónapon belül közölni kell

A felperes az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdése ötödik albekezdésének a) pontjával együttesen értelmezett első albekezdésének, az 1663/95/EK rendelet⁽⁷⁾ 8. cikke (1) bekezdésének, az 1290/2005 rendelet 31. cikke (4) bekezdésének a) pontjával együttesen értelmezett (3) bekezdése első albekezdésének, valamint a 885/2006/EK rendelet⁽⁸⁾ 11. cikke (1) bekezdésének a megsértésére hivatkozik, mivel a Bizottság nem közölte érvényesen a Németországi Szövetségi Köztársasággal a kiadások kifizetésének időpontját követő 24 hónapon belül írásban azon kifogást („kulcsfontosságú ellenőrzések” elmulasztása), amelyre a kiadások kizárását alapította.

4. A negyedik jogalap: az eljárás túl hosszú időtartama

A felperes ezzel kapcsolatban a közigazgatási eljárás ésszerű határidőn belül való lefolytatására vonatkozó általános jogelvvvel együttesen értelmezett 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének, az 1663/95 rendelet 8. cikkének, az 1290/2005 rendelet 31. cikkének és a 885/2006 rendelet 11. cikkének a megsértésére, valamint a védelemhez való jog megsértésére hivatkozik, mivel a Bizottság eljárása túl hosszú ideig tartott.

5. Az ötödik jogalap: az 1258/1999 rendelet 7. cikke, (4) bekezdése negyedik albekezdésének, az 1290/2005 rendelet 31. cikke (2) bekezdésének és az arányosság elvének a megsértése

A felperes e jogalap keretében előadja, hogy a Bizottság e 10 %-os átalánykorrekcióval nem megfelelően értékelte az esetleges jogsértés jellegét és mindenképpen csekély terjedelmét,